
Sabro HASKOVIĆ¹

HOMMAGE
(Život i rad profesora Ibrahima Bakića)

HOMMAGE
(Life and work of professor Ibrahim Bakić)

Prof.dr. Ibrahim Bakić rođen je 31. decembra 1947. godine u selu Devreče kod Tutina, u uglednoj radničkoj porodici, koja je imala uvida i uticaja u javnom i političkom životu njegovog rodnog grada, pa i šire – Sandžaka.

Ibrahim Bakić je osnovnu i srednju ekonomsku školu završio u rodnom Tutinu sa odličnim uspjehom, nakon čega upisuje i uspješno završava studij geografije na PMF u Sarajevu, godine 1970., a potom nastavlja postdiplomske studije na FPN, odsjek sociologija, koji završava u redovnom roku i magistrira u području sociologije nacije, godine 1976. Doktorirao je iz socioloških nauka 1983.godine, na temi "Jugoslovenstvo u građanskoj i marksističkoj koncepciji".

Već kao srednjoškolac, Bakić se interesirao za mnoge socijalne fenomene, a naročito za pitanje socijalnog i nacionalnog razvoja svog rodnog grada i Sandžaka. Njegovo interesovanje je posebno bilo usmjereno na spoznaju uzroka demografske ishemije Sandžaka i migracije svojih sunarodnika u susjedne zemlje, a posebno u Tursku. Te svoje spoznaje o ovom pitanju, početkom 70-tih godina, sumirao je u posebnoj monografiji, čime je javnosti jasno stavio na uvid svoju namjeru da aktivno sudjeluje u naučnoj spoznaji socioloških fenomena.

---

¹ Stručni saradnik na Fakultetu kriminalističkih nauka u Sarajevu

U toku studija na Sarajevskom univerzitetu, bio je zapažen studentski aktivista i pregalac u borbi za studentska prava i slobode, a taj aktivizam je kulminirao u poznatim studentskim demonstracijama "Proljeće 68".

Bakić je najveći dio svog radnog vijeka proveo na analitičko-stručnim i naučno-istraživačkim projektima sociološke provenijencije, a naročito iz područja Sociologije nacije i religije. Pored toga, bio je urednik i saradnik brojnih časopisa iz domena kulture i socijalne problematike, kao što su "Lica", "Pregled", "Sveske" i dr.

Radeći u Institutu za proučavanje nacionalnih odnosa, Bakić je, zahvaljujući rezultatima u naučnoistraživačkom opusu, neslućenom brzinom obezbijedio hod kroz skalu naučnih zvanja, počev od "naučnog saradnika", preko stepena "viši naučni saradnik", do "naučni savjetnik", u koje zvanje je biran 1991.godine. Dugi niz godina profesor Bakić je obavljao i dužnost direktora u pomenutom institutu. Tu funkciju je obavljao sve do svoje smrti.

O permanentnom i, uz to, suverenom prisustvu u domenu naučne misli profesora Bakića, argumentovano govori njegov bogati autorski opus, o čemu svjedoče brojke: autor je preko 10 naučnoistraživačkih projekata, više od 80 naučnih radova, članaka i rasprava, više monografija i recenzija. Profesor Bakić je objavio tri knjige: "Jugoslovenstvo od ideje do ostvarenja" (1985), "Nacija i religija" (1994), "Sociologija" (1997), a u rukopisu mu je ostala četvrta knjiga pod naslovom "Sociologija nasilja", koja bi uskoro trebala izaći iz štampe. Uz to, bio je organizator brojnih istraživanja iz oblasti sociologije, te više naučnih rasprava i učesnik na brojnim međunarodnim i domaćim naučnim skupovima. Ostvario je bogatu saradnju sa institutima u centrima ex Jugoslavije, Evrope i Amerike. Pored toga, profesor Bakić je bio mentor i član komisije za magistarske i doktorske ispite.

Kontinuirani razvoj u nauci obezbijedio je Bakiću i izbor u nastavno-naučna zvanja, od docenta do redovnog profesora, u koja je biran na Fakultetu kriminalističkih nauka gdje je od 1996. godine obavljao dužnost dekana, a prije toga, od osnutka FKN, bio je biran za prodekanu za nastavu. Spomenute dužnosti na fakultetu – nastavnik, prodekan i dekan, nedvojbeno ukazuju na činjenicu da je Bakić bio jedan od krucijalnih utemeljivača ovog fakulteta. Sa najbližim saradnicima, svoju viziju i koncepciju je u praksi je uspješno operacionalizirao.

Domete u razvoju fakulteta i profiliranju njegove budućnosti nije bio sklon prisvajati, već je uspjeh smatrao kolektivnim piznanjem, što

nedvosmisleno upućuje na altruističku prirodu profesora Ibrahima (Ibra) Bakića.

Cijenim da ćemo se složiti u ocjeni da je Bakić bio čovjek poželjnih manira i ukupnog ponašanja. Bio je tih i nenametljiv, ali djelima učinkovit i prodoran, priseban i čovjek građanskih manira, manira kakvi su poželjni za jednog nastavnika, čovjeka prirodne, neposredne i jednostavne komunikacije, čovjeka koji je prezirao isključivost i ekstremizam svih vrsta. Bio je baštinik tolerancije i polifonije. To je bio naš drug, prijatelj, profesor i dekan Ibro Bakić.

Držim do toga da su Ibra najbolje poznavali njegove radne kolege sa fakulteta, te da su njihova mišljenja o njemu najrealniji prikaz Ibrovih dostignuća.

Evo nekih od tih mišljenja: "Kada Vi imate osjećanje da svaki dan sa izuzetnim zadovoljstvom idete pod krov FKN, s očekivanjem lijepih susreta, sa iščekivanjem da budete sudionik lijepe atmosfere, to je fantastično, a takav ambijent, prije svega, stvori onaj ko je na čelu te kuće, to je van svake sumnje, profesor Bakić".

Jedan od uvažениh profesora Sarajevskog univerziteta, govoreći o dostignutom nivou razvoja FKN, kaže: "Već su predhodnici govorili i ne bih imao šta da dodam, osim što se divim profesoru Bakiću. On je osoba sa kojom se da jako dobro saradivati. Samo jedan dobar i iskusan organizator može ovako dobro stvoriti jedan ansambl, nastavno-naučni...".

O tome kakav je kao vođa FKN bio profesor Bakić, govore ljedeće riječi drugog nastavnika: "Naš dekan je pokazao jednu izuzetnu menadžersku sposobnost, koja nije baš tako česta na univerzitetu. To njegovo menadžerstvo je neprimjetljivo na Fakultetu, nevidljivo, ali je vrlo učinkovito... Ibro ne želi da bude čvrsta ruka, ali sve ide sinhronizovano...".

Drugi profesor o Ibru kaže: "U ovakvim vremenima, vrlo teškim, pa čak i izazovnim, ova zajednica, pa i društvo, ne obiluje takvim brojem ljudi kojima se može podičiti i dati ovakve vrijedne kvalifikacije kakav je naš dekan... On je smion čovjek. Kao protivnik ksenofobije, on je bio hrabar da dovede predavače od Amerike, preko Hrvatske i Slovenije, itd, a u ono doba mnogi bi se pitali da li je to dobar potez". Dalje, isti profesor kaže, "Kolega Ibro je upio na jedan moderan, nenametljiv način vođenja i animacije svih saradnika, da jednim timskim radom stvori ovakve i ovolike rezultate".

Jedan od najstarijih članova našeg kolektiva, jednom prilikom o profesoru Bakiću reče: "Ta transparentnost, njegova, prof. Bakića, je ponuđena sama po sebi. Mi to svi dobro znamo i osjećamo, od onog visokog profesionalnog, naučnog, pedagoškog, organizacionog, menadžerskog, jedna sinteza, mislim da je ovo ipak nadarenost čovjeka...".

Ovakvim ocjenama se pridružio i jedan uvaženi akademik, kazavši: "Bakić kao dekan je odigrao jednu savršenu, uspješnu ulogu i nema nikakvih drugih mogućnosti nego da se koristi prilika da se nastavi tako, kako je on i započeo".

Eto kakav je bio naš profesor i dekan Ibro Bakić. Imati takvog Ibru je bilo bogatstvo i sreća, a njegov odlazak je nenadoknativ gubitak i nesreća, ali istovremeno obaveza i odgovornost, da nastavimo i istrajemo na njegovim projektima i vizijama budućnosti našeg fakulteta.

Profesor Bakić je dobitnik više naučnih međunarodnih priznanja, među kojima se izdvaja "Zlatna plaketa internacionalne lige humanista", priznanje internacionalnog naučnog vijeća sa sjedištem u Kopenhagenu, priznanje upravnog odbora FKN, te asocijacije studenata BiH.

Profesor Ibrahim Bakić Ibro, iznenada je umro, u Sarajevu 24. avgusta 2001.godine. Umro je baš kada je najviše davao od sebe za dobro drugih, posebno mladih.

Na kraju ovog pomena, mi, pripadnici FKN, izražavamo bezrezervnu podršku životnom i radnom djelu profesora Bakića, punu zahvalnost za sve što je učinio za svijet nauke, za naš fakultet, za drugove, prijatelje i rodbinu. Zahvalni smo mu i za ono što je smjerao učiniti, a ti koraci su ostali nama u dužnost.